

Διεκόπη υπό τῆς συγκινήσεως, ἀλλ' ἀμέσως δεσπόσας ἑαυτοῦ καὶ ἀποπνίγων ἐπικειμένην τοῦ ἄλλου διαμαρτυρίαν, ἐξηκολούθησεν:

— Δὲν σὲ ἀδικῶ, διότι γνωρίζω, ὅτι τὴν ἀγαπᾷς, ὅσον καὶ ἐγώ, αὐτήν, ἣ ὁποῖα ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ἀκουσίως νὰ ἔλκη ὑπισθεν τοῦ ἄρματος τῆς καλλονῆς της κάθε λάτρην τοῦ ὠραίου, ἀλλὰ καὶ δὲν σὲ ἀνέχομαι, ὅπως, πιστεύω, οὔτε σὺ ἐμὲ πλέον. Ἀγαπῶμεν τόσο πολὺ τὴν Λουκίαν, ὥστε δὲν θὰ ἠδυνάμεθα πλέον νὰ διατελῶμεν ἐν ἐπιγνώσει ἀνταπειτηταί... Ἀποστρέφομαι ἐξ ἄλλου τὰς λύσεις ἐκείνας τὰς θορυβώδεις τῶν οἰκογενειακῶν δραμάτων, αἱ ὁποῖαι διασύρουν τὴν ὑπόληψιν περισσότερο ἀφ' ὅσον τὴν εἶχε κηλιδώσῃ ἢ ἀτιμία, ἐνῶ ταυτόχρονως ἐπιταχύνουν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας τὴν ἀμαρτήσασαν, καὶ ἀκόμη, μισῶ τὰς μονομαχίας.

«Ὡς ἐκ τούτου, ἐξηκολούθησε μετὰ δευτερολέπτων σιγῆν, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἐφαίνετο ὡς ἂν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν χλωροφορμίου, ἦλθα νὰ σοῦ προτείνω ἄλλην λύσιν, ἣν κατ' ἀνάγκην θ' ἀποδεχθῆς, διὰ νὰ μὴ φθάσωμεν ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει.

«Θὰ αποφασίσουν τὰ ζάρια. Ὅστις τῶν δύο μας σχηματίσῃ τὸ μεγαλειότερον ἄθροισμα, θὰ ἀποθάνῃ, ἀλλὰ διὰ τρόπον ἀσφαλῶς καὶ σιγηλοῦ.

«Ἐγὼ ἐδῶ—καὶ ἀνέσυρεν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ ἐσωκαρδίου του μικρὸν φιαλίδιον πλήρες ἀχρῶν ὑγροῦ—ἰκκνάς σταγόνας δραστηικοῦ δηλητηρίου, αἵτινες πινόμενοι ἐπιφέρουν μετὰ ἡμίσειαν ὥραν γλυκύν ἀλλ' ἀναπόφευκτον θάνατον, καθιστάμενης ἀδυνάτου πάσης διασωστικῆς παρεμβάσεως καὶ μὴ διασωζομένων μετέπειτα πειστικῶν δηλητηριάσεως ἐχεγγύων...

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Θῦμα τῶν Βουλγάρων